

TELEGRAFUL ROMANU.

Tel. gratuit este de două ori pe săptămâna: Duminecă și Joi. — Prenumeratiunea se face în Sabiu la espeditorul foiei, pre afara la c. r. poste ca bani zat'a prin seriori franceze, adresate către espeditor. Pretul prenumeratiunii pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ar pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pe-

Nr. 101.

ANULU XXIII.

Sabiu 21 Decembre (2 Ian. 1876) 1875.

tră celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciole din Monarchia pre anu 8 fl. ora pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru prime, și tieri străine pre anu 12 ½ fl. anu 6 fl.

Inseratele se plătesc pentru întâia óra

en 7 er. sirulu, pentru a doua óra en 5 ½, er.

si pentru a treia repetire en 3 ½, er. v. a.

Invitare de prenumeratiune la „Telegraful Român“

Cu inceputul anului 1876, se deschide prin acăstă prenumeratiune nouă la această foie.

„Telegraful Român“, va fi că sî pâna acum de două ori pe săptămâna Joi și Duminecă.

Pretul abonamentului pre anul intregu e:

Pentru Sabiu 7 fl. pe ½ de anu 3 fl. 50 xr., pe ¼ anu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru Monarchia austro-ungurescă pre anu 8 fl. pe ½ anu 4 fl. pe ¼ anu 2 fl. v. a.

Pentru România și strainatate, pe anu 12 fl., pe ½ anu 6 fl., pe ¼ anu 3 fl. v. a.

DD. abonanți sunt rugați a nu intârziă cu trimiterea prenumeratiunilor.

Adresele ne rugămu să scrie curata, a se pune numai postă ultima, dar nu căte două poste ultime, și în locu de epistole de prenumeratiune recomandăm on. publ. avisurile postale, (**Posta-Utalvány. — Post-Anweisung.**) că impreună cu spese mai putene și că mai sigure pentru înaintarea banilor de prenumeratiune.

Editură „Telegrafului Român“ in Sabiu.

Nr. 3760. Plen.

Circulariu
către căte oficiale subalterne din arhie-

diccesă Transilvaniei.
Cu încheierea anului acestuia curintă se inchiae și periodulu al doilea de trei ani, pe care conform statutului nostru organicu s'au restaurat la inceputul anului 1873. comitetele și epitropiele parochiale, și sinodele, comitetele și epitropiele protopresbiterale; Noi dar condusi de acea dorință, ca organismul nostru bisericescu, regulat mai deaproape în statutul organicu, se se indeplinescă și se intre de nou în lucrare în modulu celu mai corectu și mai corespunditoru literi și spiritului statutului organicu, — pentru restaurarea numitelor corporatiuni bisericesci pe unu periodu nou de trei ani, pe basă dispuseiunilor din statutul organicu, amu aflatu de bine a aduce aminte iubitului Nostru cleru și poporului archidiecesanu, respective a regulă și ordonă celea ce urmează:

I. Sinodele parochiale, care după stat. org. §. 12. în fiesce care anu trebue se se tienă în lună lui Ianuariu, pentru anul viitoru 1876 se voru convocă nu numai pentru agendele ordinare (§. 21.) ci anume și pentru ca se aléga pre comitetul si epitropi'a parochiala și pre membrii mireni ai sinodului protopresbiteral.

II. La convocarea sinodelor parochiale trebuie observat § 9. din stat. org. după care parochulu localu și administratorulu parochialu e detoriu celu putin cu optu dile nainte de sinodu a publică poporului în biserică diu'a sinodului si obiectele de pertractatu, si a face scire protopresbiterului său

administratorului protopresbiteralu, pentru a poté fi si acel'a de fatia la sinodu.

III. Fiinduca sinodele protopresbiterale, care în totu anulu trebue se se tienă regulat la prim'a séu a dou'a dumineca din lună lui Februarie (§ 45) în anulu viitoru 1876. voru fi deodata sinode constituante; și fiindca convocarea acelor'a trebue se premergă cu 14 dile (§ 42): asiadar, ca oficiele protopresbiterale se pota avea timpuriu scire despre membrii sinodelor protopresbiterale alesi în sinodele parochiale, e forte de dorit, ca sinodele parochiale de astădată se se tienă pretotindenia în careva di dela 1 pana la 18 Ianuariu 1876; ér publicarea acestorui sinode parochiale se se facă mai nainte cu optu dile, intr'o di de Dumineca séu serbatoria între 25 Decembrie și 11 Ianuariu.

IV. Epitropiele parochiale la capetulu anului curintă, séu celu multu în dilele prime ale lui Ianuariu 1876, dar la tota in templarea inca nainte de ce se va tiené comitetul si sinodulu parochialu, au se-si inchiae sotocile anuali, si acele se le predée comitetului parochialu de pana acum (§ 21. § 23. p. 11. § 27. p. 5.)

V. Epitropiele parochiale, după ce voru predă comitetului sotocile atinse în punctulu IV., voru remané si mai departe în functiune, panacandu nu se va alege în sinodulu parochialu comitetu si epitropia noua, candu apoi sotocile intermali dela 1 Ianuariu intru'a cu totu averile miscatorie si nemiscatorie, ce le au avutu sub manipulare, le voru predă pelanga inventariu comitetului parochialu nou, si prin acel'a epitropiei nove. (§ 27. p. 1.)

VI. Comitetele parochiale de acumu sunt reflectate: ca la încheierea anului (§ 21.) dar negresitu anca nainte de ce se va tiené sinodulu parochialu, se se adune la siedintia; acolo se primăsca dela epitropia si se examine sotocile anuali (§ 23. p. 11); apoi se ordino — pe catu va află de lipsa revisiunea cassei (§. 27. p. 5.) si in fine pelanga substernerea sotocilor epitropesci se facă reportu generalu la sinodulu parochialu — despre averea miscatorie si nemiscatorie a bisericii, precum si unu proiectu de bugetu pentru anul nou (§. 21.)

VII. Comitetele parochiale de acumu numai atunci se voru disolvă, candu sinodulu parochialu va fi alesu pre membrii comitetului nou; ér pana atunci remanu in activitate, dar' numai pentru trebile curintă, ce nu suferu amanare.

VIII. Sinodele parochiale convocate si adunate conformu punctelor de mai sus I. II. si III. dupace voru luă dela comitetulu parochialu reportulu generalu si ratiunile atinse sub punctulu VI. si asupra acelor'a voru decide, — numai decatu voru pertractă celelalte obiecte, pentru cari anume voru fi fostu conchiamate (§ 9) apoi voru staveri bugetulu anului nou cu considerarea proiectului facutu de comitetu (§ 7. p. 3. 4. 5.) după acea voru alege pre membrii comitetului nou, si deosebi pre membrii epitropiei parochiale, pre toti acesta pe unu periodu nou de trei ani (§. 17. 18. 24. 25. si 26.) in fine: sinodele parochiale voru alege trebuintiosulu numeru de membri la sinodulu protopresbiteralu după normele, ce urmează mai josu.

IX. Comitetele parochiale ce voru fi alese în sinodele parochiale pe noulu periodu de trei ani, se voru constitui numai decatu, alegendusi din sinulu seu căte unu presedinte, apoi si cate unu notariu (§ 18.) si după acesta constituire voru pasi in activitate pentru agendele, ce li competu (§. 23.)

X. Epitropiele parochiale nou alese asemene voru intră numai decatu in func-

tiune; anume voru primi dela comitetele parochiale pelanga inventaria averea bisericii, si voru provede agendele, ce cadu in sfer'a loru. (§ 27.)

XI. In acele comune bisericesci, care un'a cu alt'a la olalta sustinu un'a séu mai multe scole, déca ele pana acumu nu voru fi avutu unu comitetu scolaru comunu, — comitetele parochiale voru alege din sinulu seu căte trei membri, cari intruninduse din totu comunele apertinenti, voru forma comitetul comunu scolaru pe sieseani. (§28.)

XII. Comitetele comune scolare atinse in puct: XI. voru alege o epitropia comună scolară preste totu din patru membri, pe durata de trei ani. (§ 28.)

XIII. Pentru restaurarea sinodelor protopresbiterale pe unu periodu nou de trei ani, se voru alege atâtă membri din clerus, cătu si cei mireni in proportiunea staverita in § 38. alu statutului organicu; si alegerea acăstă, după normele precise mai josu, se va efectua cătu se pote mai curendu, ea apoi sinodele anuale protopresbiterale, ce suntu de a se tiené in prim'a séu a doulă dumineca din Februarie, va se dica la 1 séu la 8. Februarie 1876, se fie deodata sinode constituante; ér oficiele protopresbiterale se fie in stare de a le convoca in restimpulu legalu, adeca cu 14 dile mai nainte. (§ 42.)

XIV. Alegerea membrilor din clerus pentru sinodelor protopresbiterale, conformu §-lui 40. din statutului organicu, se va efectua asiă: ca fiesce care oficiu protopresbiteralu va defige unu terminu, si va anumi unu locu acomodatu, la care si unde va conchiemă apoi pre intréga pretime dia protopresbiteratulu respectivu; ér la terminulu defigutu, sub presedintia protopresbiterului său administratorului protopresbiteralu, pretimea adunata va alege prin aclamare său prin votisare trebuintiosulu numeru de membri preotiesci ai sinodului protopresbiteralu (§ 38.) despre actulu alegerei se va face protocolu, care va avea valore de creditionalu, si acel'a se va predă oficiului protopresbiteralu.

XV. Pentru alegerea membrilor mireni ai sinodelor protopresbiterale, in pucte autorisarii, ce o au consistorie in §§ 40 si 140. ai statutului organicu, se prescrie: ca aceste alegeri analogu cu alegerea deputatilor pentru sinodulu eparchialu se se efectuește — precum s'a atinsu mai susu sub punctulu III — in sinodele parochiale după modulu urmatoriu:

1. Fiesce-care protopresbiteralu in proportiunea poporatiunei (§ 38.) se va imparti căte in 16 séu in 24 de cercuri electorale (§ 40.) si fiesce-care cercu va alege căte unu membru mirenu pentru sinodulu protopresbiteralu. Impartirea acăstă cu bagare de séma la numerulu poporatiunei de astădată o va face respectivul oficiu protopresbiteralu, care apoi la publicarea acestui circulariu va face cunoscute fiesce-cărei'a comune bisericesci: déca aceea de sine formăza unu cercu electoralu, său dora la olalta cu alte comune anumite, său dora de sine formăza două ori si mai multe cercuri.

2. La ocasiunea, candu in sinodele parochiale va veni rondulu de a se alege membrii mireni pentru sinodulu protopresbiteralu — se lasa pe voi'a sinodelor parochiale, ca ele se remana sub presidiul naturalu alu preotului, său se-si aléga singuru numai pentru actulu acesta unu presedinte ad hoc, cu abatere dela § 10. si analogu cu § 91. lit. e) din statutului organicu; dar perlunga acăstă sinodele parochiale au se-si aléga si căte doi barbati de incredere pentru controlarea votisarii, precum si unu notariu pentru cele scripturistice, fără ca prin totu

e căste se se altereze natura sinodelor parochiale (§ 7.p. 6. combinat cu §§ 40. si 140.)

3. Unde o comuna bisericescă singura de sine formăza unu cercu electoralu: acolo sinodulu parochialu prin aclamare său prin votisare nominala alege definitivu unu membru mirenu la sinodulu protopresbiteralu;

despre alegere se face protocolu subscrisu de presedinte, de barbatii de incredere si de notariu; apoi unu exemplariu alu protocolului se tramite delocu la oficiul protopresbiteralu, si acel'a se privesc ca creditionalu, ér alesu se inscintieaza despre alegere prin presidiul sinodului parochialu.

4. Unde o comuna bisericescă singura de sine formăza două sau mai multe cercuri electorale: acolo sinodulu parochialu după modalitatea din punctulu precedente alege pentru sinodulu protopresbiteralu atâtă membri mireni, căte cercuri formăza aceeași comuna. La tota in templarea insa e de lipsa, a se tramite la oficiul protopresbiteralu resultatul alegerei si a se inscintia cei alesi, precum s'a spusu mai nainte sub punctulu 3.

5. Unde unu cercu electoralu se compune din două sau mai multe comune bisericesci: acolo pentru alegerea unui membru mirenu la sinodulu protopresbiteralu, respectivele sinode parochiale au a pasi in urmatorialu modu:

a) In sinodulu parochialu constituut după punctulu 2. de mai susu, se face votisare nominala a căte pe unu individu, adeca fiesce-care alegatoriu da votulu seu aceluia, pre care lu-afă demnul de a fi membru sinodului protopresbiteralu. Individul acel'a pote fi său din respectivă cumuna, său din oricare altă. Alegerea prin aclamare aici nu are locu.

b) Voturile singuraticilor alegatori, fie căte de diverginte, trebuie se se inscrise apriatu si după nume la protocolu; ér déca votisarea a fostu secreta, a se puna sub coperta, apoi se se sigileze si asiă sigilate se se alature la protocolul alegerei.

c) Dupa terminarea votisarii se inchie protocolulu despre decurgerea ei; protocolul acesta se subscrive de presedinte, de barbatii de incredere si de notariu; apoi din preuna cu siedulele de votisare, déca votisarea va fi fostu secreta, se puna sub sigilu parochialu, său alu presedintelui, său alu vre-unia dintre barbatii de incredere, asiă sigilat se da in mană barbatilor de incredere, ca la tempulu si loculu anumit se lu duca in persóna la protopresbiteru, respective la administratorulu protopresbiteralu.

d) Oficiul protopresbiteralu timpuriu, si precătu se pote inca la publicarea acestui circulariu, va dă de scire comunei, respective sinodelor: in carea di, si unde au a se aduna barbatii loru de incredere cu protocoale de votisare.

e) La terminulu ce lu va fi desigutu oficiul protopresbiteralu, barbatii de incredere din comunele, care la olalta formăza unu cercu, se voru adună la loculu anumit, aducendu cu sine protocoale de votisare; apoi protopresbiterulu său locotenintele lui in fintă de fatia a barbatilor de incredere va deschide pe rondu totu protocoale de votisare; le va ceta cu totul; va scrutină resultatul votisarii pentru același cercu, si va face cunoscute rezultatul; apoi pre acel'a, care întrunii cercu va fi intrunitu mai multe voturi, lu va decchiara de membru alu sinodului protopresbiteralu; ér decumva doi său mai mulți aru avé in semene numero voturile cele mai multe. va face, ca intre aceia se decida sorașea; in fine despre resultatul unui astfel de scrutinu pentru fiesce-care cercu va luă

protocol separat, subscrisu prin toti cei de fatia, si astfel de protocol va avea valoare de credentialu pentru celu alesu, er alesulu se va inscrie.

XVI. Dupace alegerea membrilor sinodului protopresbiteralu va fi pusa pre-tindenia in lucrare, — oficiul protopresbiteralu va emite unu circulariu catre clerul si poporul din protopresbiteratul respectivu, prin care va convocá la unu locu acomodatu sinodulu protopresbiteralu anume pe 1. séu — déca va afla de bine — pe 8. Februarie 1876. dar negresitu pe unu séu pe altu din acestea doue dile. — Convocarea acésta trebuie se premérga celu putinu cu 14. dile, si in convocare trebuie se se espuna obiectele de pertractatu (§ 42.) intre cari afara de agendele ordinari (§ 50.) ca obiect principala e de a se anumi noua constituire a sinodului, comitetului si epitropiei protopresbiterale pe unu periodu nou de trei ani.

Astfel de circulariu convocatoriu e de a se tramite timpuriu si deadreptulu si la singuraticii membrii preotiesci si mireni alesi pentru sinodulu protopresbiteralu, mai alesu déca aceia aru fi cu locuinta in alte tracturi, séu déca ori-cum aru poté avé locu ingrigirea, ca densii nu voru fi pe alta cale inscintiati despre terminulu sinodului si despre accea, ca sunt alesi de membri sinodali.

XVII. Adunanduse membrii sinodului protopresbiteralu, se va face nainte de tóte verificarea loru; apoi constituinduse sinodulu pe trei ani sub presedintia protopresbiteralui respective administratorului protopresbiteralu, cu unu notariu pentru agendele scripturistice (§ 44.) — se va apucá numai decatu intre cele lalte agende ordinari (§ 50.) de alegerea comitetului (§. 57—60.) si a epitropiei protopresbiterale (§ 64.) ambele pe unu periodu de trei ani; totu odata va provede eventualminte si cele prescrise pentru unu comitetu centralu in trebile scolastice comune cu altu, séu cu alte protopresbiterate (§ 65.)

XVIII. Scaunele protopresbiterale, ca foruri judecatoresci de prim'a instantia, alese la prim'a introducere a statutului organic, si investite cu jurisdicione canonica, remanu si mai departe in activitate, si numai intru atata vinu de a se restaura in sinodele protopresbiteral, in catu unii membri ai loru prin morte séu prin alte stramutari voru fi incetata din functiune; in care casu locurile vacante sunt de a se deplini conformu § lui 55. combinatu cu §. 53. dinstat. org. si alse substerne alegerea la consistoriu pentru indeplinirea formelor canonice.

XIX. La tóte alegerile atinse mai susu e de insemnatu: ca membrii, cari pana acum au fostu alesi in vre-un'a din respectivele corporatiuni, potu fi alesi de nou, déca au qualificarea prescrisa (§§. 6. 18. 25. 26. 40. 41. 57.)

XX. Oficiele protopresbiterale suntu insarcinate a grabi cu publicarea acestui circulariu asia, ca precat se pote inca nainte de apropiorie serbatori se ajunga la tóte parochiele; spre care scopu li se tramite unu numeru corespondatoru de copie procurate in tipariu; — ér despre terminarea alegerilor se faca aicia reportu, subserndu totu-o data listu membrilor comitetelor si epitropielor protopresbiterale pentru insemnare in siematismulu personalului arhidiocesanu.

Datu din siedintia plenaria a consistoriului archiepiscopescu, in Sibiu, la 12 Decembrie, 1875.

Archiepiscopulu ortodoxu alu bisericii resaritene in Transilvania:

Mironu Romanul m. p.

cine-va afara de dlu propunetoriu, miu voia a-mi esprime opinionea si in acésta privintia.

De cetea luni incóce dlu Babesiu totu face la declaratiuni, apoi déca sioptesce cete unu aderinte cete ce-va le mai completéza cu deslusiri, respicari, espliqatiuni si alti termini proprii de ai sei. Adi recunoscere ca a mersu pré oblu pana aci si promite ca in viitoru va fi mai cu tactu, mane eara-si revoca si in fapta dovedesc ca nu e capace sa-si implinesca promisiunea, din tóte inse se vede unu chiaru si lamurit, — cumca adeca: iaru placé se rediga foia mai de parte, inse fara ajutoriu materialu din vr'o parte óre-care nu o pote face, apoi nu scie cum se iesa din impasul in care se afla devenit uimisibilu in susu si in josu, pentrua semte ca natiunea i-a abdisu soliditatea. Cere deci dela natiune sacrificie materiali si sprigini moralu — care la densulu este supunere neconditionata la tóte „frumosele sele inventiaturi.“

Unu opu vastu potea omulu scrie decum-va s'aru apucá a aprecia tóte momentele caracteristice din vieti a acestui barbatu intr'adeveru neobositu, acésta inse nu este chiamarea presintelui, — cu privire la cestiunea pusa pe tapetu e de ajunsu a-lu judeca, a-lu cumpení din unică „Invitare de prenumeratiune“ publicata in nrulu 74 alu „Albinez“. —

Ca ori-care escamoteur, séu dora pentrua a cetitu in testamentulu vechiu cumca si marele profetu Moise a fostu incunguratu de o cétia nepernabile cándu a vorbitu cu Iehova si a facutu „tablele legei“ cari si astadi suntu respectate — si dlu Babesiu ca se dea mai mare ponderositate cuvintelor sele, si se impuna coloru simpli si incepe provocarea cu misticele cuvinte: *Noi scimu ce scimu, - si tocmai pentrua scimu ce scimu...* amu fi preferiti, déca ceste ce scriemu sub acésta rubrica s'aru cete si apretiu de toti ai nostri cu tóta seriositatea.

Amu cetitu cu tóta seriositatea acelu articulu cugetandu a afla in tr'ensulu pe Babesiu celu nou, amu afflatu inse totu pe celu vechiu cu tóte slabiciunile sele, si amu afflatu cumca din „cele ce scie“ na comunicatu unu lucru forte esentialu, si din contra a comunicatu unulu care trebuie se si-lu pastreze pentru sine pentrua sum convinsu, cumca de este adeveru ceea ce dice acel'a i s'a impartasitu sub sigilulu celei mai stricte discretiuni. Intielegu urmatorele cuvinte:

„Unu altu d. eppu ne-a incredintatu vorbalminte, ca — déca a tie-nutu de esagerate plansorile si acusările nóstre asupra clerului acelei diecese, pana a nu-lu cunoscere, apoi acum ca-lu cunoscu, afla cumca descrierile nóstre nici pe departe n'au atinsu reulu in immensitatea in carea esiste elu!“

Fatia de acésta denunciatu cu totu dreptulu pote eschiamá respectivu d. eppu: „Apera-me Dómne de amicii mei, caci de inimici me voi aperá eu.“

Nu ne-a descoperit inse arcanulu cu care cugeta d-sea ca pote conta la spriginiu inteligiției române, si cu care s'aru poté justificá pretinsulu sacrificiu materialu, séu macarunumai o simpla prenumerare a foiei sele din partea unui românu care da ce-va pe demnitatea sea de omu si de românu inteliginte.

Caci, én sa vedem cu ce mediulce se nesuesce dlui a induplecá pe români la sustinerea „Albinez“?

Invescutu in tog'a de pretore se urca pe tribuna si de acolo enuncia sentintia de morte asupra acestei patrie. Si anume:

In genere constata cumca:

„Nu ne mai aflamu in stare normala, a disparutu cumpen'a morale

stim'a si iubirea de ómeni din clasele ce se numescu sufletulu si vieti a societătii si a statului, — ca dejá parol'a este: deore-ce nu mai vré, séu nu mai pote sa fia cum amu dorí noisa stricámu si ruinámu si derimámu tóte cete nu se pléca si prefacu iute dupa voia si post'a nostra, — dupa capriu domniloru, si ca: n'avemu a ne asteptá la nici unu bine, la nici o consideratiune la nici o dreptate pe calea si in dispositiunea de pana acum a factorilor vietiei publice.“

Sentintia acésta de morte se vede a fi conditionata dela vindecarea reului prin stramutarea „calei si dispositiunei de pana acum a factorilor vietiei publice“, dovedesc inse d. Babesiu mai la vale ca acésta nu mai este cu potintia acum, pentrua d' sea numai unu medicu a cunoscutu care a affatu calea cea adverata si a ne-suitu la vindecarea reului generalu, pe acesta inse poporul nu l'a ascultat, ci l'a desavuatu de repetite ori, si prin asta l'a facutu impossibilu.

Despre acestu unicu medicu privilegiati eata cum scrie d. Babesiu.

„Tóte animele române, atatu cele multe slabe de angeru cátu si cele forte putiene tari - prébucurosu Ne audu Ne vedu si Ne cetescu si din tóte poterile ne indémna ne róga chiaru, sa continuámu a ne rosti — frumosele inventiaturi si agerele aperári natuinali, si Ne incredintéza susu si tare, ca aru fi o lovitura pré durerosa o nefericire, o calamitate natuinala, déca Noi ni-amu inchide rostulu; inse principiele si inventiaturele si svaturile nóstre vai ce putieni, si cu cátu de putienu zelu, cu cátu de putiene sacrificie — si le insusiescu si le urma!“

Cercandu apoi motivulu acestei aparintie lu affa, si constata ca provine de acolo, ca: suntemu morbosu.

Numai decatu vine apoi si aréta morbulu specialu alu natiunei nóstre.

Pe rondu ia toti factorii natiunei, si li dà urmatoriulu testimoniu de calificatiune:

1. „Poporul (intielege mass'a cea mare care nu scie carte) mass'a cea mare, incalcata de seracia, trupésca si sufletésca. Acésta dupa o impilara la pamant de atati a secli nu e de mirat ci e chiaru naturale.“

Pe acesta-lu excusa, asiá se vede ca numai de poporul respectu, caci numai acesta a avutu curagiul a-si esprime verdictulu asupra d-sele.

De aci apoi trece la inteligintia pe care o imparte in douse plase, cea laica si cea din cleru, — pe cea laica o ia intreaga intregutia de o panura, si fara exceptiune o caracterisiza astfelui:

2. „Inteligintia lui (a poporului) fiu carturarai ai lui — incarcati de egoismu ordenari si de pofta deserte cu mintea si cu anima stricata, — firmitatea convictiunei, vertutea adeca lipsindu din peptulu loru, — cuvintele adeverului resunetu nu affa, ci ele se stingu curendu si falsitatea remane domnitoria in ei!“

„Unu morbu greu si periculosu, pentru a cărui vindecare revolutiunea francesa a redicatu esiafotulu si a taiatu 40,000 de capete fara se folosesc multu!“

Dupa-ce astfelui pre intrég'a inteligintia a condamnat-o la esiafotu, trece

3. la cleru fara care pre religiosulu popor românu nu ti-lu poti nece inchipui, care si pana acum'a i-a datu dséle celu mai mare sucursu, caci precum insusi marturiscese mai la vale dintre 1020 prenumerenti ai „Albinez“ si astadi „aprópe 600 suntu din cleru“, si dice cumca:

„Celu mai greu morbu, cea mai rea buba a destructiunei este chiaru in clerulu nostru.“

Si apoi confundandu biseric'a cu clerulu deocamdata pana cándu va edá o carte vasta ce ni pune in prospectu — ni onoréza, si-si onoréza biseric'a astfelui:

„Atat'a spunem: ca cu acela-si dreptu, cu carele atribuimus bisericei nóstre meritulu salvarei nóstre natiionali pana astadi, — cu acela-si potem sa-i atribuimus si vin'a pentru intréga decaderea nóstra politica, nationala si morale si materiale.“

„Déca in fruntea intreprinderilor nóstre mari si demne au statu uneori fetie bisericesci mari si demne, apoi intre demoralisatorii si vendicatorii poporului nostru, nationalitatii nóstre inca mai adese ori si in mesura mai mare au figuratu monstri morali din clerulu nostru — vestitorii cuventului satanei, cum se scimu justificá tavelile si perfidie clerului nostru?“

Si apoi cá nu cum-va sa se simta vr'unu membru a clerului indreptatit a nu se considerá intre „vestitorii cuventului satanei“ numai decatu completéza cele dise astfelui:

„E bine ori cátu se fia acestu reu, elu provine de susu dela capi, ier' la capi dela capulu capiloru. Totulu este infectat, totulu morbosu, de susu pana diosu.“

Si asiá dupa ce dandulu satanei a ispravitu si cu clerulu, cu sufletul poporului românu, plangandu cu Eremia profetulu, asupr'a acestei drame infioratiorie eschima Mesia nostru:

„Noi in daru ne sfortiam se găsim pre omulu, pre doctorulu; nu mai potem asteptá vindecare decatu numai dela tempu!“

Acestea constatare, ni pune apoi intrebarea ca:

„Ce este de facut?“

Acésta grava intrebare apoi binevoiesc a ni-o deslegá astfelui:

„Mai potem noi, mai este consultu, mai pote fi de folosu, a ne opune si a ne luptá in contr'a turbatilor deliranti de susu? — séu sa-i petrecem numai cu atentiu, lasandu-i peccatorilor loru si — sortiei loru?“

„Intre 1020 de prenumeranti ai nostri, aprópe 600 suntu din cleru; — ei bine: potem noi conta pre spriginiu firmu si constante alu unui cleru, cu atata demoralisare in sinulu seu? Si — cum mai scimu sa tractam pre atare cleru? cum sa-i mai ascundem peccatele si sa-i impiedecam veninulu? — Cum — cu o inteligintia atata de slabă si stricata, sa mai ridicam si indreptam spiritulu bietului poporu?“

Scimu bine; o scia tata lumea, ca — fara de a vindecá descrisulu reu, — acésta patria trebuie sa piéra; acestu popor n'are viitoru. Ei bine, dar — mai potem li noi ajutá?“

„Noi — ni iubim patria, si de poporul romanu ni-amu legatu vieti a si fericirea; domnii magiari dela putere ne-au dusmanit — din deliriu, — ai nostri nu ne-au ascultat — din neprincipere si slabitiune: totusi noi ori cátu de superati, nu potem fi nepasati de ei. Asiá amu ajunsu de a ni bate capulu, că sa affamu o tienuta potrivita — stărei in care se affa si cei de susu, si cei de diosu, o tienuta, carea sa ni faca posibile si suferibile activitatea, că sa potem inainta — nu reulu séu morbulu, — că si renegatii si mamelucii si tiranii poporului, ci — vindecarea normala a reului si a morbului, in modulu unui medicu bunu, cu mana blanda si tactica intelepta.“

„Astă ni este problem'a.“ —

Asiá dara cu tata ca cathegorice dechiara cumca „acésta patria trebuie sa piéra, acestu popor n'are viitoru“, si cumca elu nu ni mai pote ajutá“, totusi are marinimos'a gratia a ne mai ocroti, pentrua: „totusi noi (adeca d. Babesiu) ori cátu de superati nu potem fi nepasati de ei (adeca de noi) numai se mai prenumeram la „Albin'a“, elu apoi, va fi „medicul“ celu bunu, cu mana blanda si tactica intelepta.“

Va se dica recunoscere ca pana aci n'a lucratu „in modulu unui medicu bunu cu mana blanda si tactica intelepta.“

Bud'a-ast'a la Decembrie 1875.

Déca oata fui provocat a me ocupá de Babesiu, fiindu pusa prin densulu ordinea dilei cestiuia existarei ma de parte a „Albinez“, la care cestiu in se pana acum n'amu cestitu sa fia mai grauitu

Eu unulu trebuie se marturisescu cumca că simplu moritoriu, cu totă ca amu implitu voi'a dui Babesiu si cu totă seriositatea amu cetită citată „invitată de prenumeratiune“, cu marginita mea minte nu potu priepe logică după care din premise se pote scote o astfelie de concluziune.

Déca unu corp este atâtă de infectat precum ni infatișea elu poporul acelui patrie si in specie pre celu romanu, si déca pentru vindecarea acelei „bube“ gangrene nu se mai pote află „omulu“ „doctorulu“ care sa-lu pote vindecă, apoi acelu corp, acelu poporu si-a perdu dreptul de existintă si pentruca pestilentă se nu se latiesca si se infecteze si alte corpuri sanetose numai amputare séu totala stirprie pote evită unu periculu si mai mare.

Apoi déca unu doctoru dice că „nu mai pote ajută“ nu este lucru moralu sa se imbie totusi de medicu lângă proscrisulu moribundu si se-lu amagăsesca ca elu i-va fi medicu bunu déca-i va plati.

Dlu Babesiu aru face totusi bine de cum-va ni-aru descoberi mai multe din acelea care dice ca le „scie“ ca se pricepem si noi ce-va că se-i potem crede, pentruca din cîte ni-a descoberit celu putieni eu nu aflu ratinea pentru care sa-lu mai asculte națiunea.

Au vorbesce dlu Babesiu din convingere, seriosu si consciu de gravitatea cuvintelor sele, au nu?

De cum-va da? apoi elu sub mantaua unui medicu bunu se imbia numai de „Krankenwärter“ (terminu potrivit romanescu nu cunoscu) lângă unu moribundu că se aiba cine-i sterge de pre fatia sudorile de mörte si la esirea sufletului se-i tienă lumină.

De cum-va nu? apoi sa-mi ierte dar după atâtă batjocura si prostitutiune ce a incarcatu elu pre națiunea romana in publicitate in vederea lui mei intregi — nu este indreptatit a pretinde dela sufletu de romanu că se-lu asculte si plane se aduca sacrificii pentru densulu.

Poporulu care nu scie carte nu se pote prenumeră la organulu d-sele pentruca-i lipsesce facultatea de a se indulci de „frumosele“ sele invetieturi; iér' inteligiția, atâtă cea laica cîtu cea din cleru nu-mi potu intipui cu ce frunte aru pote sprină pre unu omu care detragendu-i totă demnitatea de omu a condamnat-o esafotului si satanei.

Altu elementu in națiunea romana decâtă poporu care nu scie carte, si inteligiția laica si din cleru nu esiste.

E bine! cui se adresăză dar d. Babesiu cu invitarea de prenumeratiune?

Elu dice „ca scie ce scie“, — pote fi! dar eu celu putieni, din cele cete in invitarea de prenumeratiune numai aceea sciu, cumca unu omu care după o astfelie de prostituire publică a poporului român — are fruntea a-i cere sacrificiul — nu este indreptatit se timbreze pre altii cu epitetul de deliranti!

„Albin'a“ da! esiste séu sub acestu nume déca se léga de elu séu sub altulu, pentruca avemu lipsa de unu diurnal politici independente in capitala, inse nu sub conducerea dlu Babesiu.

Dlu Babesiu negresitu dela neobosită sea activitate si-a botezatu fóia de „Albin'a“ pentruca cine lu cunoscă trebui se marturisescă cumca déca cine-va merita epitetulu de „neobositu“ că albin'a, apoi acel'a intr'adeveru este Babesiu, inse cine a petrecut cu atenție limbajulu si tactică Albinei pâna astadi, trebui se constateze cu mine, cumca ea numai aculu a pastrat din insusirile albinei, iér' celelalte le-a imprumutat dela paingenu care si elu că albin'a culege sucu din flori, inse de acolea de unde albin'a culege mire elu suge veninu.

Da! este adeveru cumca in corpulu națiunei nôstre a intrat o gan-

grenă forte pericolosa, carea trebuie sterpita, inse si acea este necontestată cumca la inradecinarea si nutrira acelui reu d. Babesiu are celu mai mare merit.

Dlu Babesiu care acum'a, cându după densulu este tardiu recunoscă cumca reulu numai cu mâna blanda si tactica inteleptă se pote cură, a fostu acel'a care nu numai in susu cu respingatorea sea maniera, veninós'a sea limba si deplorabil'a tactica ne-a facutu nesuperabili, banuiti de rei patrioti si periculosi pentru intregitatea statului, cu unu cuventu imposibili, incătu si cele mai loiale intențiuni suntu suspicioane, — dar' in nemarginita sea ambitiune de uniculu „omu“ care este chiamat de providentia a ne scote la limanulu dorit, cu cea mai pericolosa arma in mâna, ca se-si deoblige pre cei multi si simpli si se intimideze pre cei cu influență, s'a viriu intre clerulu inaltu si inferioru, intre preoți si poporu si intre invetiatori si cleru, si tavalindu pre cei de susu in noroiu in vederea celor inferiori, pe preoți naintea poporului, a compromisitatu totulu de susu pâna disu, a nulificatu disciplina in cleru, intre invetiatori si in poporu, si a impămentenit unu limbaj in literatură romana si intre simplii sei adeveni neconditionati, care de murdariu nu-si afla parechia nici la unu poporu cultu in lume.

Dlu Babesiu este omu cu multa invetatura si mai multu zelu, inse i lipsesce cu deseverisire semtiulu amiciei si alu iubirei de apröpelui si din natură sea este despota, mai multu este misantropu.

Nu este omu care sa se pote laudă cu amicitia sincera a dui Babesiu, dar' nici care avendu tréba cu elu se pote dice ca aru fi avutu d. Babesiu paciintia a-lu ascultă de cumva a incercat a-lu capacitate său a-i contradice.

Totă elu scie mai bine, elu este infalibilu, si tocma pentru acéstă nu este barbatu romanu de vr'o reputație óre-care au pre terenulu politicu au bisericescu, au literariu, care se fia remasu neatinsu de veninulu limbei lui.

Productulu acestei nature nefericite este in cea mai mare parte deplorabil'a stare a nostra de astadi. Cu o astfelie de natura poti derimă dar nici cându edifică.

E bine! Nu este d-sea indestalit cu atâtă?

Nici acum'a nu voiesce dui se pricépa, cumca pre carieră inceputa nu pote se faca nici unu bine?

Nu pote in susu, pentruca nu este omulu care vediendu gravă situatiune scie trage contu cu imprejurările, si scie cumpenă poterile sele si a părției contrarie, nu urmează o tactica de „va banque“ ci se nesuesce pâna la tempuri mai favoritări baremu a nu periclită ce ni-a mai remasu; — si nu pote in josu, pentruca acolo a devastat totulu.

In daru s'aru nesu in viitoru sa se arete mai prudentu, caci a deve-nitit acolo, unde in susu nime nu-i mai crede nici cându se róga lui Ddieu.

In josu? Dar' ce dovedi i mai trebuie?

Este fapta cumca cea mai cu influență si respectata familia ce o avemu a Mocionestilor nu numai s'a retrasi de pre terenulu politicu — pre care mersese mâna in mâna cu dlu Babesiu, — dar i-a subrasu si subvențiunea diurnalului. Esplice-o astă d. Babesiu cum va voi, romanimea inse si pentru acéstă lu face numai pre d-sea respunditoriu; apoi poporulu? unde s'a candidat d. Babesiu? dora intre magiari pre la Kecskemét, Dobritinu etc.? Nu! ci in ciubulu seu in Banatu in mai multe cercuri romanesce! si in totu loculu a cadiutu.

Ce dovedi mai căreca dar d. Babesiu că sa se convinga cumca este tempulu supremu sa se retraga de pe

acelu terenu pe care este si se pasiște pre altulu, unde cu frumosele-i cunoscintie dora va mai pute folosi ceva némului seu.

Gambet'a inca este celu putieni asiă mare barbatu de statu că dlu Babesiu, si n'a vediutu d-sea acelu omu aprig si energetic fără parechia, ca s'a retrasi si moderatu cându a vediutu ca tempurile nu mai suntu potrivite pentru pre marea sea energie, si cu tactică lui cea nimerita a creatu mai multu decâtă cu energie-a de mai nainte.

Unică biserică mai avemu că unu scutu alu națiunalităției in acesta patria, eu rog pre dlu Babesiu, ca de cum-va nu-i e mila de națiune fia-i mila de biserică nostra, si nu ni o impinge si pre acéstă in prapastie.

Se recomenda de medicu, eata terenulu cu care s'a multiamitut si antecesorele seu fia iertatulu Murgu care in nou'a sea sfera intr'adeveru a molcomitut durerile multoru patimitori, dlu Babesiu are mai vaste cunoscintie si pote folosi si pre altu terenu, dar de cum-va nu-si afla altu terenu care sa-i multiamesca ambitiunea, nu este nimicu mai sublimu decâtă natură, acolo despretiindu omulu totă desertatiunile lumesci si afla consolare, — botanică — si Kossuth se ocupa eschisivu numai cu acéstă — este asilulu tuturor barbatilor mari — si dlu Babesiu este omu mare consolaze-se baremu pre unu tempu cu vastulu terenu alu botanicai.

Pote ca va fi tempulu cându națiunea lu va cercă si ca lu va chiamă la conducere, si apoi si va eluptă si elu naintea recunoscatoriloru banatieni o credintia de „scie Ddieu si dlu Babesiu“ că fericitulu seu antecesore, inse pre carieră de astadi este impossibilu acestu triumfu.

Parteniu Cosm'a.

Sibiul in 30/18 Decembrie. (Asociatia transilvana pentru literatură română și cultură a poporului român.) Comitetul despartimentul III (Sibiul) alu Asociatiunei transilvane, impinsu de laudabilă dorintă a dezvoltării activității mai însemnată că pâna acum a decisu inca in siedintelele din Septembvre, Octombvre si Noembvre intre altele a arangiat o expoziție de manufacte si produce, a infinită o școală de promarită si a tinenă discursuri publice. — Nefindu inse conclusele subcomitetului executabile pâna ce le lipseste inaltă aprobare a comitetului centralu, protocoalele susamintelor siedintie s'au asternutu conformu § 16 din regulamentu comitetului centralu la mâna d. presidentu Iacobu Bologă spre aprobare. Subcomitetul in deplină sperantă, ca comitetul centralu va satisface in grava formalitatei pretinse in citatulu paragrafu luându spre placută sciintia zelulu manifestări, asteptă in curendu aprobarea concluzelor. — In siedintă — negresitu „memorabila“, ce s'a tienutu ieri in sală Asociatiunei actuariulu subcomitetului d. Dr. N. Olariu facut interesantă impartasire, ca presidentul asociatiunei a tramisu protocoalele asternute fără nici o observare indareptă, după ce 12 dile le-a tienutu la sine, trecându intr'aceea siedintă ordinara a comitetului centralu. Deçi concluzele subcomitetului, aduse inca in Septembvre, Octombvre si Noembvre suntu astadi lipsite de pretinsă aprobare si astufului nu s'a potutu pune in lucrare. — La aceste directorulu subcomitetului d. Ioanu Hane'a da unele deslusiri, basate pre „informatiuni private“ si impartasiesc subcomitetului, ca presidentul Asociatiunei aru fi respinsu protocoalele din lipsă unei comitive! E de notat, ca subcomitetul din Sibiul a asternutu protocoalele sele comitetului centralu asemenea din Sibiul, in decursu de patru ani de dile, totudină brevi manu si fără comitive si totudină s'au primitu

fără că comitetul sa se fie vediutu nevoit u vreodata a indreptă biroului subcomitetului la alta cale mai greaoaie. — Cum vine dura acum preșidentul Asociatiunei dintr'odata a respinge protocoalele din propriu seamă putere, după ce le au retinut la sine togmai atâtă tempu, cătu a fostu de lipsă pentru că sa trăea siedintă comitetului centralu? . . . . .

Membrul subcomitetului d. Visarionu Romanu amintise in siedintă de ieri, ca cunoscintie cele mai primitive despre bunacuvintia pretindu asternerea protocoaleloru cu comitiva si a propus a se exprimă parerea de reu fatia cu biroului subcomitetului, care a manifestat la acesta ocazie lipsă a celor cunoscintie. Directorul d. I. Hane'a, singurul numai responsabil pentru birou, a sprinținit propunerea d. Romanu si a venit astfel in placută pozitie a-si votă in susu votu de blamu. In fată acestor propunerii si desbateri „memorabile“ actuariulu d. Dr. N. Olariu si da dimisiunea. Partea cea mai mare a membrilor, vediendu lipsă de seriositate, vediendu activitatea subcomitetului impedeclata chiaru prin preșidentul Asociatiunei a parasitul cu indignație locațiile, unde se dice, ca s'ar lucrea pentru literatură română si cultură a poporului român. X.

Dle Redactoru! Un'a dintre cele mai frumose activități ale tempului nostru suntu reuniiile, pentru aceea se si dice in genere, ca secululu alu 19-le in care vietiuim no este seculul reuniunilor; unu adeveru acestă despre care ne convingem din experientă de totă dilele. Déca vomu căută in giurulu nostru la poporele conlocuitoare, vomu astă la densele inaintate reunii, asociatiuni ori societăți cum le vomu mai numi cu difereite scopuri, cari totă tientesc la perfectiunare, cultura si civilizație; chiaru si poporul nostru român, cunoscendu insemnatatea si folosulu celu atâtă de mare, ce lu pote trage din tresele, inca si-au inaintat mai multe feluri de reunii.

Nu sciu, déca a-ti primi séu nu vre-o incunoscintiere din partea cui-va, ca in tómna anului 1870 unii dintre dd. inteligiții din Sighișoară si giurul comunei noastre Nadesiulu sasescu, la amicabilă convocare a stimatului d. Aleșandru Filippu, fostu pre atunci vice-notariu in ctulu Cetatei de Balta, coadunandu-se s'au constituitu într-o eruniune de lectura cu reuniunea in prezentată comuna Nadesiulu sasescu, cu scopu de a inainta spre lasirea culturii naționale prin procurarea de opuri literare de un'a parte ieéra de alta parte a sprințini literatură română. De oficiali ai societății fura alesi; d. Aleșandru Filippu, președinte; d. Ioanu Siandru archiv. magistratul in Sighișoară, notariu; unu vice-notariu; unu bibliotecariu; unu casară si unu comitetu constatoriu din 6 membri, pentru agendele societății.

Până cându numitulu presedinte au fostu in fruntea acestei societăți pâna atunci progresă, devenindu in urma in posesiunea unei biblioteci, carea constă din preste 20 di dōue-dieci opuri din diferite rami de știință, si ieéra a unei averi banale de vr'o cîte-va dieci de floreni v. a.

Dara acum'a ce se vedi. Indată ce fu lipsita de conducerea densului, — de óre-ce impregurarea aduse cu sine că sa se departeze din părțile noastre, a cărui indepartare se simtă si se va mai simtă inca multu; — poporul nostru român de pre aici, — agendele-i au amurit. Casariulu nu si au datu ratiocinii; — bibliotecariulu asemenea nu a refăcutu nimeniu a nimică despre sarea bibliotecii. — Opurile cele mai prețioase ale bibliotecii sunt: — imparitate pre la membre, care le retinu de cîte trei ani si cîte

2—3 opuri contra statutelor; ba ce e si mai multu, unulu chiaru din oficialii societatei, dupa cum afirma insusi bibliotecariu in absentia densului au luat mai multe opuri, fara ca sa mai reintorce vre-unul pana in diu'a de astazi.

Statutele societatei, asternute inca dela inceputu inaltului ministeriu reg. ung. de interne spre inalt'a aprobare dupa cum se vorbesce suntu si aprobatu cu unele modificatiuni si retramise dura nu se scie cu siguritate ca unde si la cine se afla. Asa dura precum se vede toti din totele partile voiescuse apuce in mana cateceva si apoi de societate nici ca voiescu se mai scie, ca si candu acea si-aru fi ajunsu scopulu si acum'a nu mai e necesaria. Dece se voru procede in modulu acest'a toti infinitiatorii de reuniuni, dieu nu sciu unde voomu ajunge!

Astfelui de sorte avendu societatea si inainte de acesta mai cu doi ani, de candu subsrisulu functionezu ca parochu in comunitatea bis. gr. or. Nadesiulu sasescu, mi-am tienutu de santa datorintia a staru' pentru restaurarea ei, rogandu pre mai multi dintre oficiali ca se binevoiesca a reincepe activitatea, inse fara efectulu dorit.

In fine me simtu indemnatus a pasi si a ruga publice pre cei competenti se binevoiesca a convocau o adunare constatatore din membrii cestiuantei reuniuni, in carea sa se decida despre sorteia ei, si adeca ori sa se sustiena, dura apoi sa se lucre pentru prosperarea ei, ori deca nu sa se desfiintieze si astfelui asupra averei banale si a opurilor a se dispune conformu § 29 din statute, carele prescrie ca: „Dece reuniunea ori si din ce causa n'aru mai putre esistá, atunci despre opurile aflatore in bibliotec'a acelei'a dispune majoritatea membrilor fundatori, inse totusi pre langa urmatorele determinatiuni. 1) Ca celu multu $\frac{1}{5}$ din acelea sa treaca in proprietatea scólei confes. gr. or. din locu: 2) ca celu putienu $\frac{2}{5}$ sa treaca in proprietatea gimnasiului rom. gr. cath. din Naseudu; ier'a 3) restulu sa treaca in proprietatea gimnasiului rom. gr. or. din Bradu, tractulu Zarandului.“

Din consideratiuni catra poporului nostru celu forte insetatu, — dura carele are si cea mai mare lipsa — de cultura si sciintia, dupa parerea mea aru fi consultu ca acesta reuniune sa se sustiena. „Asociatiunile si reuniunile nostre sa le pastram si grigim cu „perseverantia de feru“ si cu „sacrificiu diu inima“, ca prin ele sa putem inainta cultur'a poporului roman.“ — (Teleg. Rom. Nr. 47 din 16/28 Iuniu 1874 colón'a a 3).

Aru fi de dorit mai departe ca in totele partile pre unde locuiescu mai cu sema romani sa se intrunesc mai multe comune si sa infinitie astfelui de reuniuni spre ameliorarea starei culturale a poporului.

Multu on. dle Redactore! Aci in alaturare amu onore a ve tramite si statutele societatei desmentionate din Nadesiulu sasescu, decopiate din unu exemplariu aflatioru in bibliotec'a acelei'a, pre cari — deca veti afla de bine — impreuna cu ordurile de mai susu, ve rogu sa binevoiti a le da publicitatieri.

Alu multu onoratu d-tale stimatoriu.

Gerasimu Lupea,
parochu rom. gr. or. Nade-
siulu sasescu.

Satutele reuniunei de lectura in Nadesiu.

Partea I.

Reguli generali.

§ 1. Scopulu reuniunei este: prin procurarea de opuri literarie a influinti de o parte, spre latirea culturei

natiunali; iera de alta parte a springi literatur'a romanesca: primulu factoru a desvoltarei natiunali.

§ 2. Reuniunea consta din: a) membri fundatori; b) membri ordinari; c) membri ajutatori; d) membri onorari.

§ 3. Membri fundatori suntu acei individi, cari solvescu in fondulu reuniunei odata pentru totudéun'a un'a suma de douăzeci si cinci floreni in valut'a austriaca; seu cari se obliga a solvi spre scopulu reuniunei 2 fl. 50 cr. v. a. pre anu, insa totusi celu putienu in cinci ani neintreruptu.

§ 4. Membri ordinari suntu acei individi, cari se obliga a solvi in fondulu reuniunei 2 fl. 50. pre anu, insa totusi pre unu intervalu mai putienu de 5 ani.

§ 5. Membri ajutatori suntu acei'a, cari se obliga a solvi spre scopulu reuniunei celu putienu 50 cr. v. a. pre anu.

§ 6. Membri onorari suntu acei'a pre care i va denumi adunarea generala.

Tacsele ficsate in §§ 3 4 si 5, se potu solvi in bani gata seu in realitate; obligatiunile de statu se voru primi dupa cursulu bursei din Vien'a.

§ 8 Anulu reuniunei este anulu comunu, adeca dela 13 Ianuarie pana la finea lui Decembre; prin urmare tacsele amintite ori candu se voru, solvi, voru fi valide numai pana la finea lui Decembre.

§ 9. Membri fundatori suntu obligati a solvi tacsele anticipative membri ordinari si cei ajutatori insa in diu'a solvirei se inregistrada in catalogulu membrilor reuniunei.

§ 10. Banii incursi din tacsele membrilor si din alte oferte se folosesc esclusiv spre sporirea biblioteciei reuniunei.

§ 11. Reuniunea si resolvédia afacele prin unu comitetu constatatoru din 9 membri; fiindu insa cinci din acestei presenti comitetul se va considera de completu si capace a decide.

§ 12. Acestu comitetu va consta din: 1. unu presedinte; 2. unu bibliotecariu; 3. unu casariu si controloru; 4. unu notariu si unu vice notariu; 5. din cinci membri.

§ 13. Functiunea acestoru membri va durá pana la finea anului, candu se voru face alegeri noue.

§ 14. Esterulu representante legalu alu reuniunei este: presedinte acelei'a.

§ 15. Presedintele atatu in adunariile generali a reuniunei, catu si in siediutile comitetului conduce ordinea pertractarilor, enuncia decisiunile maioritatiei si esoperédia esecuarna acelor'a; — nesuesce a usiurá prosperitatea reuniunei; iera in adunările generali va raportá despre starea acelei'a.

§ 16. Bibliotecariulu reuniunei primește opurile cásigate pentru reuniune; le insira in registrulu respectiv si conduce manipularea bibliotecii conformu §§ 35. 36. 37. 38. 42. si 45.

§ 17. Casariulu reuniunei primește tacsele membrilor si alte oferte; procura opurile decise prin comitetu; le léga, le insira in registrulu seu si apoi le preda bibliotecariului. Despre manipularea banilor la tota ocasiunea va da ratiociniu contra semnatu de controlorulu; acestu ratiociniu insa trebuie cu finea fia-cárui anu publicat in óre-carele organu publicu natiunalu.

§ 18. Notariulu reuniunei resolvédia afacerile scripturistice ale reuniunei.

§ 19. Membri comitetulu si in deplinescu mandatele fara nici o remuneratiune.

§ 20. Comitetulu arangiatu in § 12 va tiené totu la doue luni o sieintia; iera in casu de necese si mai adeseori; si va decide prin majoritate

absoluta de voturi, cari opurí sa se procure pentru reuniune, — voru fi insa atentii ca acele sa fia acomodate scopului reuniunei. — Tosus:

§ 21. Din banii incursi din tacsele membrilor, seu ori si din ce oferte, pentru reuniune nu se potu procurá decatou esclusive opuri românesci.

§ 22. Comitetulu se va nesui, ca pre langa tacsele incuse dela membri, sa afle si alte mijloce pentru sporirea cartilor reuniunei.

(Va urmá.)

Varietati.

* * Asociatiunea românilor brasoveni pentru sprijinirea invetiaceilor si sodalilor români meseriiasi va tiené adunarea sea generale Dumineca in 28 Decembre 1865 st. v. in sal'a gimnasiului român la 3 ore dupa amédi.

La ordine va fi:

- a) raportulu comitetului;
- b) raportulu despre starea casei;
- c) alegerea comisijnii pentru revidarea raportelor.

d) propuneri relative la imbunatatierea stărei materiale a associatiunii
e) fipsarea bugetului pentru anul viitoru.

Din siedint'a comitetului, tienuta in 30 Noemvre 1875.

Bartolomeiu Baiulescu

presedinte.

Dr. N. Popu

secret.

(†) Necrologu Agheu Trifu parochu gr. or. in Galatiu protopresbiteratulu Zlatnei de josu, in etate de 42 ani, a fericitei sele casatorii 12, si a preotiei sele 8 ani, in urma morbului de tifus la o septamána in 9 Decembre 1875, diminet'a la 4 ore si deto sufletulu in man'a creatorului. Inmormantarea s'a intemplatu in 11 a. curg. la carea au asistat poporul intregu de tota starea, si o multime din satele invecinate.

Si deca e sa vorbim bine de mortu, aci inse nu dupa acesta, ci fia ne permisu a descoperi dupa tota dreptatea.

Parochulu A. Trifu s'a nascutu in Bait'a protop. Zarandului, unde dupa studiile sele functiona cu deplina indestulire la unele comune bisericesci ca invetiatoriu la scóele centrale ca substitutu la scóele normale si capitale din Bradu, si ca parochu in Serof'a; in urma fu alesu si intaritu de parochu in comun'a bisericesca susu mentionata, — si ieta ca abia dupa o pastorire de 5 ani se muta dintre ceii vii, lasandu in celu mai tristu doliu pre multu iubit'a sea socie dulcii si crudii sei 6 fii orfani fara nici o mangaiere, asiá dicandu in usile ómenilor.

Durerosu si tristu este pentru multu sepatat'a familie perderea lui, caci elu au fostu unu tata pre bunu si intelectu, si acesta perdere ne reparabila nu se va sterge din inim'a familiei sele pre catu ea va fi in vietia nici odata, plange-lu acesta! m'a-lu plange poporul seu intregu caci au perduto pre parintele loru sufletescu celu mai demnu de chiemarea sea, prin bländetiele, bunatatea si crestinatatea sea, facandu dintr'unu popor delasatu si in parte mare demoralisatu veritosu la inlinirea detorintelor sele, si carele au iubit multu curatien'a si inflorirea bisericei sele, dovada suntu tota lucrurile săntite bis. care suntu procurate prin starinti'a sea in acestu scurtu tempu, prin colecte si contribuiri de buna voia atatu dela parochienii sei, catu si dela alti datori; mijlocirea esarendarei unui locu din pasiunatulu communalu pentru fondulu scolariu; nu putieni recunoscinta va fi chiaru si pentru posibilitatea cuartirulu preotiesc din acés-

t'a comună, carele in prim'a linia numai zelului lui se poate aserie etc.

Plangu nemurile pentru perderea bunului loru consangénu. Plangu-lu fratii lui in Christosu, caci confratele loru exemplarul s'au stinsu. Plangu-lu amicii si cunoscutii, caci in persóna lui au perduto pre celu mai sinceru amicu cunoscutu si vecinu bunu.

Mórtea ne indurata ne rapí pre acelu pre vertosu barbatu in cercu seu.

Mai toté acestea potu fi reparaibile, dar vai! ce va face biat'a familia asiá numerosa? unde-i e cas'a de locuitu? unde-i e subsistint'a de toté dilele?

Apelandu la simtiulu crestinescu pentru ajutoriu la care multi nenorociti si ieu refugiu, — intre acesti'a cu totu dreptulu s'aru puté numerá si amarat'a familie a preotului nostru A. Trifu; incredintenduse totu de odata si parintiescii consideratiuni a pre ven. consistoriu archidiecesanu.

In fine reposatului de care ne despartiramu sa-i dicem: Fie tie rin'a usiora, si memor'a eterna.

M. L.

Nr. 2883/Plen.

Concursu.

Nepotendu-se conferi unulu din stipendie de 100 fl. din fundatiunea mogiana, menit pentru ascultori la vre-o academia din patria, nici unii concurinte: pentru acea se publica prin acesta de nou concursu pana la 15 Ianuaru v. 1876.

Competitorii suntu provocati a-si substerne la consistoriu archidiecesanu pana la terminul amintit cererile sale instruite cu atestatu de boala, ca suntu de religiunea gr. or., cu testimoniu scolasticu despre sporiu facutu in studii in semestrulu espirantu, apoi cu adevintia despre cercetarea prelegerilor in anulu acesta precum si cu atestatu de paupertate.

Sabiuiu, din siedint'a plenaria a consistoriului archidiecesanu tienuta la 12 Decembre 1875.

Mironu Romanul m. p.
archiepiscopu si Metropolitu.

Nicolau Fratesiu m. p.,

(1—3) secretariu consistorialu

Depunerile de capitale spre frupificare.

se primescu la institutulu subsemnatu

a) pre langa anuntiarea radicării in sensulu statutelor cu 6% interese.

b) sub conditiune, de a se anuntia institutului radicarea depunerii la trei luni inainte cu 6½%.

c) sub conditiune, de a se anuntia institutului radicarea depunerii la siese luni inainte cu 7% interese.

Cu privire la conditiunile b) si c) depunentulu are a se declară in diu'a depunerei, altu cum inlocuirea se va privi ca urmata sub conditiunea a).

Interesele incep in diu'a, care urmează dupa diu'a depunerei, si incetă cu diu'a premergatorie dilei, in care se radica depunerea cu acelui adausu inse, ca numai dela acele capitale se dau interese, cari stau de pe la institutu celu putienu 15 dile.

La dorint'a deponentului se potu stabilii in diu'a depunerei capitalul si conditiuni speciali de esolvire, cari se insémna apoi in libelul si in carteau deponerilor institutului. In atare casu restituirea depunerii urmează dupa aceste modalitati speciali.

Depunerile tramise prin posta, pre langa comunicarea adresei deponentului, se resolu totu-deun'a in diu'a primirei.

Asemenea se potu efectua prin posta anuntiari si radicari de capitale.

Sabiuiu 21 Decembre 1875.

„Albin'a“

Institutu de creditu si de economii in Sabiu.

2—4